

Apokalipsa (rozdział 14)

Władza Syjonu

Według nauki Pisma Świętego Kościół wieku ewangelicznego wybierany jest pod warunkami Przymierza Ofiary: "Zgromadźcie mi świętych moich, którzy ze mną uczynili przymierze przy ofierze" (Ps. 50:5). Przymierze to zostało pokazane w Sarze, żonie Abrahama. Sara, według słów apostoła Pawła, reprezentuje miasto, czyli rząd przyszłego Królestwa Bożego, górne Jeruzalem. Jej syn obietnicy, Izaak, wyobraża rządy uwielbionego Chrystusa, Głowy i Ciała (Gal. 4:26-18).

Czas ucisku wielkiego rozpoczyna obejmowanie przez duchowy rząd Chrystusa kontroli nad światem. Ten proces przejmowania władzy przedstawia wizja Objawienia (21:1-4) jako zstępowanie z nieba "nowego Jeruzalemu". Na literalnym Syjonie, jednym ze wzgórz panujących nad Jeruzalemem, znajdował się pałac królewski, natomiast na pagórku Moria została wzniesiona świątynia. Z takim układem harmonizuje prorocтво Izajasza (2:3): "Z Syjonu [duchowego] wyjdzie zakon, a słowo Pańskie z Jeruzalemu". W przyszłym Królestwie Bożym dyspozycje prawa pochodzą z "niebiańskiego pałacu" na Syjonie, a bezpośrednie instrukcje dla ludzkości z ust zmartwychwstałych świętych Starego Testamentu.

Przez cały wiek Ewangelii widniała w perspektywie "góra Syjonu", do której podążał wybierający się Kościół (Hebr. 12:22). Perspektywa ta zaczęła wchodzić w fazę realizacji wraz ze świtem drugiej obecności Chrystusa: "Ja ustanowiłem króla mego na Syjonie, świętej górze mojej" (Ps. 2:6). Nowy Król, z jednej strony dąży do stłuczenia królestw ziemi jak naczynia gliniane, a z drugiej nadzoruje ostatni etap wyboru Jego kościoła. Rozdział czternasty Apokalipsy ukazuje jako fakt dokonany skompletowany rząd królestwa Syjonu.

"(1) I widziałem, a oto Baranek stał na górze Syjońskiej, a z nim sto czterdzieści i cztery tysiące, mających imię jego i imię Ojca jego napisane na czołach swoich. (2) I słyszałem głos z nieba, jako głos wielu wód, i jako głos gromu wielkiego; i słyszałem głos cytrystów grających na cytrach swoich. (3) A śpiewali, jakoby nową pieśń, przed stolicą, i przed onym czworgiem zwierząt, i przed starcami, a żaden się nie mógł onej pieśni nauczyć, oprócz onych stu czterdziestu i czterech tysięcy, którzy są z ziemi kupieni. (4) Są to ci, którzy się z niewiastami nie pokalali; bo pannami są. Ci są, którzy naśladują Baranka, gdziekolwiek idzie. Ci kupieni są z ludzi, aby byli pierwiastkami Boga i Barankowi. (5) A w ustach ich nie znalazła się zdrada; albowiem są bez zmyy przed stolicą Bożą" (Obj. 13:1-5).

14:1 Baranek a z nim ... Komentarz w "Chronologii Biblijnej" (str. 219) wydanej w 1974 r.:

"Zwycięski Kościół Wieku Ewangelii (144.000) będzie miał wypisane na czole imię Boże (Miłość - Agape) oraz Tego, którego On posłał - Jezusa Chrystusa. Przez poznanie Boga i Jego Syna, Kościół otrzyma obiecany żywot wieczny (Rzym. 2:7) w Pierwszym Zmartwychwstaniu (Obj. 20:5).

Oto potwierdzenie liczbowania biblijnego:

Zestawienie		
	Miłość + Jezus Chrystus = Pierwsze Zmartwychstanie	
	(imię Ojca)	(imię Syna)
93	1980	2073
gr: Αγάπη (Agape) + Ιησους Χριστος (Jesus Christos) = Η αναστασις η πρωτη (He anastasis he prote)		
1 1 1 8 8	8 8 2010 40 8 80104 10 20100 70	8 1 80 1 20100 1 20100 8 8 10100100

Na górze Syjon ... Pozycja Kościoła z końcem Wysokiego Powołania w roku 1977. W skład "stojących na górze" wchodzi ci, którzy zostali już wzbudzeni oraz ci, którzy zostali zapieczętowani, ale jeszcze pozostają na ziemi.

"I usłyszałem liczbę popieczętowanych: sto czterdzieści i cztery tysiące jest popieczętowanych ze wszystkich pokoleń synów Izraelskich (Obj. 7:4)".

"I napełniony jest kościół dymem od chwały Bożej i od mocy Jego, a nie mógł nikt wejść do Kościoła, aż się skończyło siedem plag onych Aniołów" (Obj. 15:8).

"Maluczkie Stadko" (Łuk. 12:32).

"Kościół pierworodnych, którzy są spisani w niebie" (Żyd. 12:23).

3. I śpiewali nową pieśń ... "Opowiadanie w całej swej pełni, sprowadza nienawiść, zniewagę i prześladowanie od dzisiejszego nominalnego Chrześcijaństwa. Ci, co miłują doczesny żywot zamkną swe wargi i powstrzymają się od mówienia o Boskim miłosierdziu; lecz wierni swemu przymierzu i oceniający łaskę Bożą ponad życie, będą opowiadać o Jego przymiotach, bez względu na to, ile by to miało ich kosztować". W.T.1901-247

"A śpiewali pieśń Mojżesza, sługi Bożego i pieśń Barankową, mówiąc: Wielkie i dziwne są sprawy Twoje, Panie Boże Wszchemogący! sprawiedliwe i prawdziwe są drogi Twoje, o Królu narodów! Któżby się Ciebie nie bał, Panie! i nie wielbił imienia Twego? Gdyżes sam Świąty, gdyż wszystkie narody przyjdą i kłaniać się będą przed obliczem twoim, że się okazały sprawiedliwe sądy twoje" (Obj. 15:3,4).

Posłannictwo trzech aniołów

(6) I widziałem drugiego Anioła, lecącego przez środek nieba, mającego Ewangelię wieczną, aby ją zwiastował mieszkającym na ziemi, i wszelkiemu narodowi i pokoleniu i językowi i ludowi, (7) mówiącego głosem wielkim: Bójcie się Boga, i chwałę mu dajcie, gdyż przyszła godzina sądu jego, a kłaniajcie się temu, który uczynił niebo i ziemię, i morze, i źródła wód. (8) A za nim szedł drugi Anioł, mówiąc: Upadł Babilon, ono miasto wielkie! bo winem gniewu wszeteczeństwa swego napoił wszystkie narody. (9) A trzeci Anioł szedł za nimi, mówiąc głosem wielkim: Jeśli się kto pokłoni bestii i obrazowi jej, i jeśli weźmie piętno na czoło swoje albo na rękę swoją, (10) i ten pić będzie z wina gniewu Bożego, z wina szczerzego i nalanego w kielich gniewu jego, i będzie męczony w ogniu i siarce przed oblicznością Aniołów świętych, i przed oblicznością Baranka. (11) A dym męki ich występuje na wieki wieków, i nie mają odpoczynku we dnie i w nocy, którzy się kłaniają bestii i obrazowi jej, i jeśli kto bierze piętno imienia jej. (12) Tu jest cierpliwość świętych, tu są ci, którzy chowają przykazania Boże i wiarę Jezusową (Obj. 14:6-12).

Pierwszy z Aniołów posiada Ewangelię wieczną do zwiastowania, drugi zapowiada zniszczenie Babilonu, trzeci ostrzega przed pokłonieniem się bestii i obrazowi jej. Wszystkie te trzy tematy obecne były w obfitej literaturze badaczy Biblii wydanej ponad sto lat temu i szeroko rozpowszechnionej po całym świecie. Wobec bliskiej perspektywy 1914 roku, upadku władzy pogan i zaprowadzenia królestwa Bożego, wydane świadectwo zdawało się wyczerpywać treść posłannictwa Aniołów z Obj. 14:6-11.

Po stu latach od świtu Pańskiej obecności (1874) okazało się jednak, że wspomniane prawdy muszą być dopełnione zrozumieniem księgi Objawienia konfrontowanym z dokonującymi się proroczymi wydarzeniami. Dopiero to dopełnione świadectwo ukazane jest w trój-anielskim posłannictwie.

Posłannictwo pierwszego Anioła wzywa ludzi do bojaźni Bożej, oddania chwały i złożenia Mu pokłonu w obliczu nadchodzącego sądu. Kierowane jest zatem do generacji żyjącej tuż przed uciskiem, której

przedstawiciele przeżyją ten ucisk i jako pierwsi wejdą w warunki indywidualnego sądu Tysiąclecia. Nie mogło to zatem dotyczyć ludzi żyjących jeszcze przed rokiem 1914.

W 1915 roku, na pytanie: "Proszę podać wyjątek z Pisma Świętego, co do tego, że niektórzy z rodzaju ludzkiego, obecnie żyjący, nie będą potrzebowali umierać?" brat Russell odpowiedział: "[Śmierć naszego Pana zwolni] nie tylko tych, którzy poszli do wielkiego więzienia śmierci, ale także powstrzyma działania przeciwko tym, którzy czekają na zaprowadzenie ich do tego więzienia. Wskazane to jest w Piśmie Świętym. Na przykład, zobaczcie Sof. 3:8,9, Obj. 14:6, 7". KPiO-562

Drugi Anioł nie wzywa do opuszczenia Babilonu, który odpadł od łaski (Obj. 18:4), gdyż to wezwanie miało miejsce sto lat wcześniej, lecz zapowiada w najbliższej perspektywie całkowite unicestwienie tego systemu

Trzeci Anioł przestrzega przed złożeniem pokłonu bestii i jej obrazowi. W czasie, gdy brat Russell zaczynał swoją działalność, bestia papieska właśnie znalazła się w przepaści. Miała z niej wyjść dopiero pod koniec drugiego "biada".

"Chronologia Biblijna" (Siódmy Tom Wykładów Pisma Świętego), wydana w 1974 roku, podała konkretny rok ukazania się bestii czasów ostatecznych (1977) oraz początek ucisku wielkiego, który zniszczy Babilon Wielki (1981).

Lud Boży żyjący w końcu Wysokiego Powołania mógł zatem:

(1) zainicjować radosne posłannictwo, które wkrótce przejdzie do całego świata, że "miliony obecnie żyjących nigdy nie umrą";

(2) ogłosić bliskie zniszczenie Babilonu mistycznego, czyli Kościoła Rzymsko-katolickiego;

(3) ostrzegać przed jawnym niebezpieczeństwem oddania pokłonu bestii papieskiej i obrazowi bestii - Federacji Kościołów Protestanckich.

9. Jeśli się kto pokłoni ... Posłannictwo trzeciego Anioła zapowiedziało, że polityka zbliżenia państwa i kościołów, spodziewana wraz z końcem Wysokiego Powołania, stworzy warunki próby, która oddzieli klasę pszenicy od wszystkich pozostałych.

"Zapuć sierp twój a żnij, gdyż tobie przyszła godzina, abyś żął, ponieważ się dostało żniwo ziemi" (Obj. 14:15).

Będzie też pił ... Wszyscy, którzy w nim pozostają [w Babilonie lub wciąż znajdują się pod wpływem tego systemu], poddani będą cierpieniom i utrapieniom tak długo, jak długo czczą oni wyznania wiary, doktryny i organizacje ludzkie. R475:1

Wszelkie poparcie ideom pokoju i bezpieczeństwa propagowanym przez władze świecko-religijne jest dowodem braku pieczęci na czole i przynależności do zwycięskiego kompletu Kościoła - 144.000.

Tu jest wytrwałość ... Możliwie, że niektórzy będą żyć dłużej, do późnej ciemnej nocy ucisku, chociaż nasze spodziewanie jest przeciwne. C212

"A wykonawszy wszystko ostać się" (Efez. 6:13).

Czas wzbudzenia Kościoła

"I usłyszałem głos z nieba, mówiący do mnie: Napisz: Błogosławieni są odtąd umarli, którzy w

Panu umierają. Zaprawdę mówi Duch im, aby odpoczywali od prac swoich, a uczynki ich idą za nimi" (Obj. 14:13).

Błogosławieni ... Niezmiennie, poprzez całą Biblię, śmierć jest przedstawiona jako straszna katastrofa – oprócz tego jednego przykładu. R474:3

Umarli ... Poczytani za umarłych, ale żywi jako Nowe Stworzenia w Chrystusie. Q760:1

Którzy umierają ... Nie "zasypiają", lecz w chwili śmierci są "przemieniani", dostępując przy wzbudzeniu działu błogosławionych i świętych pierwszego zmartwychwstania. D622

W Panu ... "Odtąd" nie będzie błogosławieństwem dla całej ludzkości, lecz tylko dla tych "w Panu". Dla wszystkich innych śmierć nie przestanie być nieprzyjacielem aż do jej ostatecznego zniszczenia. R474:4

Odtąd ... Czas zastosowania ograniczony jest przez słowo "odtąd" – nie zawsze, ale od chwili, gdy śmierć może być błogosławieństwem. R303:6

Wydany pod koniec drugiego "biada" Siódmy Tom wykazał licznymi dowodami biblijnymi, że rok 1977 (jesień) był nie tylko końcem Wysokiego Powołania, lecz również przyniósł odmianę losu świętych Pańskich z całego Wieku Ewangelii. Wszyscy "pomarli w Chrystusie powstali najpierwej", zaś ci, którzy "odtąd" umierają, czyli od jesieni 1977 roku, nie zasypiają, lecz w okamgnieniu przemieniani są do chwały.

"Oto tajemnicę wam objawiam: Nie wszyscy zaśniemy, ale wszyscy będziemy przemienieni, w jednej chwili, w okamgnieniu, na odgłos trąby ostatecznej" (1 Kor. 15:51, 52). R5566:5

"A umarli wzbudzeni będą nieskazitelni" (1 Kor. 15:52).

"Albowiem jeśli wierzymy, iż Jezus umarł i zmartwychwstał, tak Bóg i tych, którzy zasnęli w Jezusie, przywiedzie z nim ... a pomarli w Chrystusie powstaną najpierwej" (1 Tes. 4:16).

"Kto ma oblubienicę, ten jest oblubieniec, a przyjaciel oblubieńca, który stoi a słucha go, weseli się weselem dla głosu oblubieńcowego; przetoż to wesele moje wypełnione jest. On musi rósć, a mnie musi ubywać" (Jan 3:29,30).

"Radować się będą święci w chwale Bożej, a śpiewać będą w łożach [symbol wyznania wiary] swych. Wysławiania Boże będą w ustach ich, a miecz [Ducha używany w ziemskich warunkach] na obie strony ostry w rękach ich. Aby wykonywali pomstę nad poganami, a karali narody; aby wiązali pętami królów ich, a szlachtę ich okowami żelaznymi; aby postąpili z nimi według prawa zapisanego. Tać jest sława wszystkich świętych Jego. Halleluja!" (Ps. 149:5-9).

"A po długim czasie przyszedł pan onych sług i rachował się z nimi" (Mat. 25:19).

Końcowe żniwo

(14) I widziałem, a oto obłok biały; a na onym obłoku siedział podobny Synowi człowieczemu, który miał na głowie swojej koronę złotą a w ręce swojej sierp ostry. (15) A drugi Anioł wyszedł z kościoła, wołając głosem wielkim na tego, który siedział na obłoku: Zapuć sierp twój a żnij, gdyż tobie przyszła godzina, abys żął, ponieważ się dostało żniwo ziemi. (16) I zapuścił ten, który siedział na obłoku, sierp swój na ziemię, i pożęta jest ziemia. (17) A drugi Anioł wyszedł z kościoła onego, który jest w niebie, mając i ten sierp ostry. (18) Potem wyszedł drugi Anioł z ołtarza, który miał moc nad ogniem, i zawołał głosem wielkim na tego, który miał sierp ostry, mówiąc: Zapuć ten sierp twój ostry, a zbieraj grona winnicy ziemi; bo dojrzałe są jagody jej. (19)

Zapucił tedy Anioł sierp swój ostry na ziemię, i zebrał grona winnicy ziemi, i wrzucił je w prasę wielką gniewu Bożego. (20) I tłoczona jest prasa przed miastem, i wyszła krew z prasy aż do wędzideł końskich przez tysiąc i sześć set stajan" (Obj. 15:14-20).

14. I widziałem ... obłok biały ... sierp ostry ... Wizja ta przedstawia Pana Jezusa Chrystusa dokonującego końcowego żniwa Kościoła. Obłoki w Piśmie Świętym są często symbolem ucisku. Obłoki ciężkie i ciemne, niosące ze sobą zwykle niszczycielską nawałnicę i grad, symbolizują przerażające uciski zsyłane na ludzi jako chłosta. Biały obłok, na którym siedzi Główny Żniwiarz, zapowiada ucisk przyjazny dla Kościoła, mający go przenieść do chwały.

Poprzedni werset zawiera myśl o wzbudzeniu Kościoła (rok 1977) oraz przemianie żyjących, ten zaś, kolejny, sugeruje, że przemiana zaczęła się wtedy, gdy nastąpiło końcowe żniwo.

Tym, co doświadczało cielesny Izrael w żniwie ich wieku była przedstawiona mu wówczas prawda. Zatem prawda właściwa dla tamtego czasu była sierpem. Taka sama sytuacja ma miejsce w tym wieku. A238

Sierp Prawdy na czasie, jasne odsłonięcie Słowa Bożego, które jest "ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny" (Żyd. 4:12). R1362:2

"A skoro się okaże urodzaj, wnet gospodarz zapuszcza sierp; bo żniwo przyszło" (Mar. 4:29).

Koniec Wysokiego Powołania jest początkiem żniwa szczególnego - ostatecznego.

Żniwo: 22 września 1977 roku (Żydowski Dzień Pojednania) – 18 kwietnia 1981 roku (Żydowska Pascha).

Warunek oddzielenia: "Kto się pokłoni bestii i obrazowi jej i jeśli weźmie piętno na czoło swoje albo na rękę swoją ..." (Obj. 14:9-11).

15. A drugi Anioł wyszedł z świątyni ... Nasz Pan realizuje Plan Wieków według czasów i chwil ściśle ustalonych przez Boga. Boski czas rozpoczęcia końcowego żniwa ujawniony został Kościołowi w celu publicznego obwieszczenia. W wizji zostało to przedstawione jako dyspozycja do działania wychodząca z świątyni i skierowana do Anioła na obłoku.

Czynności wychodzenia z świątyni odnoszą się do działalności ludu Bożego znajdującego się w stanie spłodzenia, lecz wciąż jeszcze przebywającego na ziemi. Ten przejściowy stan ukazany został obrazowo w Namiocie Zgromadzenia na puszcy, zwanym też Przybytkiem Świadectwa. W czasie ziemskiej pielgrzymki Kościół przebywa w pierwszej części Przybytku. Jest to stan spłodzenia i dlatego przedstawiony jest przez symboliczne niebo (Efez. 2:6). Do tego obrazu i symboliki odnosi się Objawienie (15:5), gdy ukazuje Aniołów (Kościół w ciele) wychodzących z Boskim posłannictwem ze "Świątyni Namiotu Świadectwa na niebie".

Zapuść swój sierp ... On wyprawia "robotników" na to żniwo tak, jak wyprawiał na żniwo wieku żydowskiego – Jego poświęconych, wiernych uczniów, niosących posłannictwo żniwa – w pełni teraz objawiony plan Boży i jego wyznaczone czasy i chwile. R1362:2

"Błogosławieni odtąd umarli..."

"Ale pszenicę zgromadźcie do gumna mojego" (Mat. 13:30).

"Zgromadźcie mi świętych moich, którzy ze mną uczynili przymierze przy ofierze" (Ps. 50:5).

"Wstań, a zmierz kościół Boży, i ołtarz, i tych, którzy się modlą w nim. Ale sień, która jest przed kościołem

wyrzucić precz, a nie mierz jej; albowiem dana jest poganom, a miasto święte deptać będą czterdzieści i dwa miesiące. I dam je dwom świadkom moim, którzy prorokować będą tysiąc dwieście i sześćdziesiąt dni, obleczeni będąc w wory" (Obj. 11:1-3).

16. Rzucił swój sierp ... Pierwszym dziełem naszego Pana podczas żniwa obecnego wieku będzie oddzielenie prawdziwych wyznawców od fałszywych. Pszenica będzie odłączona od kąkol, dojrzała pszenica od niedojrzałej, itd. A-238

Podczas wtórej obecności Pan dwukrotnie pukał do drzwi serc Kościoła i dwukrotnie służył mu pokarmem na czasie. Po raz pierwszy pokarmem była treść pierwszych sześciu tomów Wykładów Pisma Świętego; po raz drugi - nauki siódmego tomu. Były to dwie fazy żniwa wieku Ewangelii, w których ostre prawdy, wyobrażone przez sierp, dokonywały rozdziału.

Czas szerokiego żniwa, rozpoczętego w Stanach Zjednoczonych w 1874 roku, wyznaczony był przez równoległość pierwszego przyjścia Pana w roku 29 (29 + 1845 = 1874). Czas szczególnego, końcowego żniwa, w roku 1977 roku, wyznacza m.in. równoległość powstania fałszywego Mesjasza, Bar Kochby, w 132 roku (132 + 1845 = 1977).

17. Inny Anioł wyszedł z świątyni ... Inna ważka informacja udzielona przez Boga i ogłoszona przez Kościół - czas rozpoczęcia drugiej części żniwa, palenia kąkol, czyli ucisku wielkiego.

Zanim "my, którzy pozostaniemy przy życiu" będziemy zabrani, "winorośl ziemi" jest zbierana, aby była wrzucona do prasy gniewu - "Zbierzcie najpierw kąkol i powiążcie go w snopki na spalenie" (1 Tes. 4:15; Mat. 13:30). HG71:3

Też miał ... Byłyby dwa żniwa - zebranie owocu prawdziwej winorośli, a następnie zebranie gron "winorośli ziemi". R2464:6

Po pierwsze, jest to żniwo świętych. Po drugie, jest to czas dla świata zbierania jego żniwa wichru. B171

18. Inny Anioł wyszedł z ołtarza ... Ogłoszenie przez Kościół dnia pomsty wspiera władza i autorytet samego Boga. Czynniki przez Niego obrane nie tylko dokonają pomsty za przelaną krew świętych (ołtarz), lecz również zbiorą razem i zniszczą w ogniu ucisku wszystkie systemy nominalnego chrześcijaństwa.

Zapuść ten sierp twój ostry, a zbieraj grona ... "Pośle Syn człowieczy Anioły swoje, a oni zbiorą z królestwa jego wszystkie zgorszenia, i te, którzy nieprawość czynią; i wrzucą je w piec ognisty" (Mat. 13:41,42).

"I zatrafił Anioł siódmy" (Obj. 11:15).

Głos w trzecim biada: "Dziękujemy Tobie, Panie Boże Wszechmogący, któryś jest i któryś był, i który masz przyjść! Żeś wziął moc swoją wielką i ująłeś królestwo. I rozgniewały się narody i przyszedł gniew twój, i czas umarłych, aby byli sądzeni, i abyś oddał zapłatę sługom twoim, prorokom i świętym, i bojącym się imienia twego, małym i wielkim; i abyś wytracił tych, co psują ziemię" (Obj. 11:17,18).

"Albowiem naonczas będzie wielki ucisk, jaki nie był od początku świata aż dotąd, ani potem będzie. A gdyby nie były skrócone one dni, nie byłoby zbawione żadne ciało; ale dla (przez) wybranych będą skrócone one dni" (Mat. 24:21,22).

"Zapuście sierp, bo się dostało żniwo; pójdźcie, zstąpcie, bo pełna jest prasa; opływają kadzi, bo wiele jest złości ich" (Joel 3:13).

"Dziesięć tysięcy" (Ps. 91:7), Wielkie Grono, będzie uczestniczyć z Babilonem w jego grzechach i będzie miało udział w jego wielkim upadku. R4926:4

I zbierz ... W sercach ludzkich miłość nie jest pobudką kierującą. Zasadą rządzącą jest samolubstwo, które przynosi jego własny gorzki owoc, dojrzewający szybko do tego wielkiego winobrania. D311

Grona ... Owocem prawdziwej winorośli jest miłość, która jest drogocenna w oczach Ojca; ale owocem winorośli ziemi jest samolubstwo w najrozmaitszej postaci. F207

Winorośli ziemi ... Nominalne chrześcijaństwo. NS59:1

19. Zebrał winorośl ... Chociaż gałązki prawdziwej winorośli mogą znajdować się w różnych związkach religijnych, same te instytucje ziemskie Pismo Święte nazywa "winoroślą ziemi". R4873:1

Wrzucił ją ... Owoce. R4873:1

Wielkiej winnej tłoczni ... Zbliżamy się teraz szybko do końcowej części okresu żniwa, kiedy jest właściwa pora na palenie kłólu, zbierania i deptania w pełni dojrzałych gron "winorośli ziemi". D51

20. Wyszła krew aż po uzdy koni ... Koń, zwierzę bojowe (Przyp. 21:31) jest biblijnym symbolem ludzkich doktryn. Tutaj, są to doktryny nominalnego chrześcijaństwa używane do obrony starego porządku rzeczy, a przez to do walki ze zwycięskim Barankiem i Jego królestwem sprawiedliwości. Te diabelskie doktryny prowadzą świat do powszechnego żniwa śmierci (krew), gdy grona ludzkich serc poddane prasie ucisku ujawnią całą nagromadzoną złość i nienawiść. Oznacza to panowanie anarchii i kompletne zniszczenie, gdy zawiodą wszelkie doktryny ludzkie, stracą swe oparcie, zostaną "utopione" (krew sięgająca uzdy).

Tysiaca sześciuset stadiów - Koło prasy gniewu, geometryczne przekształcone w kwadrat, ukazuje w jego wymiarach datę końca Wysokiego Powołania (1977) oraz datę uwielbienia Kościoła i początek ucisku (1980). "Chronologia Biblijna" str. 132, 133

Dodał: Andrzej